

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 6C/259/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513208017
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Stachovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3513208017.5

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, pred samosudkyňou JUDr. Barbarou Plaskurovou, v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, právne zastúpený JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava proti odporcovi: O. G., bytom D. O. D. S., H. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, Bratislava, o zaplatenie 1.613,70 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.300 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne z dlžnej sumy od 18.9.2012 do zaplatenia.

II. Vo zvyšnej časti sa návrh zamietá.

III. O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaným návrhom žiadal súd, aby zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 1.213,70 Eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 21,96% ročne zo sumy 1.531,28 Eur od 18.09.2012 až do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 1.693,80 Eur od 01.11.2012 do 14.01.2013, zo sumy 1.663,70 Eur od 15.01.2013 do 01.03.2013, zo sumy 1.613,70 eur od 02.03.2013 do zaplatenia, ako i k zaplateniu trov konania. Uviedol, že dňa 10.05.2011 uzatvoril ako veriteľ na jednej strane s odporcom ako dlžníkom na strane druhej zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Na základe písomnej žiadosti obsiahnutej v časti C vyššie uvedenej úverovej zmluvy uzavrel navrhovateľ s odporcom úverovú zmluvu, vydal odporcovi úverovú kartu a poskytol mu úverový rámec vo výške 600,- Eur. Odporca vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.737,10 Eur. Pri uzatváraní úverovej zmluvy odporca bez výhrad súhlasil so všeobecnými úverovými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Ďalej uviedol, že v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany odporcu navrhovateľ odstúpil dňa 20.09.2012 od úverovej zmluvy. Dňa 31.10.2012 odstúpenie nadobudlo účinnosť a dlh odporcu sa stal splatným v celom rozsahu. Poukázal na ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a na to, že vzhľadom k uvedeným skutočnostiam má odporca voči navrhovateľovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1.613,70 Eur, 1.531,28 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 82,42 Eur z titulu dlžných úrokov z úveru. Dlžná suma bola navrhovateľom vyčíslená ku dňu 17.09.2012, t.j. ku dňu vstupu prípadu do právneho vymáhania v informačnom systéme navrhovateľa.

Súd vydal dňa 08.01.2014 pod sp. zn. 6C/259/2013-14 platobný rozkaz, ktorým odporkyňu uložil zaplatiť žalovanú sumu s príslušenstvom a náhradu trov konania titulom súdneho poplatku a titulom trov právneho zastúpenia.

Súd uznesením zo dňa 12.03.2015 platobný rozkaz zrušil.

Uznesením sp. zn. 6C/259/2013-22 zo dňa 06.06.2014 bolo rozhodnuté o tom, že
pisomnosti určenej odporkyňi, t.č. na neznámom mieste sa budú doručovať uložením v súdnom spise
vedenom na Okresnom súde v Novom Meste nad Váhom pod sp. zn. 6C/259/2013.

Podaním doručeným súdu dňa 10.06.2014 oznámil svoj vstup do konania vedľajší účastník
Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom Fedinova 9, Bratislava.

Právny zástupca navrhovateľa podaním doručeným súdu dňa 21.09.2014 oznámil súdu námietku proti
vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

Uznesením sp. zn. 6C/259/2013-54 zo dňa 23.10.2014 súd rozhodol, že pripúšťa, aby do konania ako
vedľajší účastník na strane odporcu vstúpil: Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom Fedinova
9, Bratislava, IČO 42 260 086. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.11.2014.

Súd vec prejednal a vo veci rozhodol na pojednávaní konanom dňa 12.03.2015 v neprítomnosti
navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa, odporkyne a vedľajšieho účastníka. Právny zástupca
navrhovateľa ospravedlnil neprítomnosť navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa, netrval na
odročení pojednávania, súhlasil s tým, aby súd rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho
zástupcu na základe predložených dôkazov v intenciách žalobného návrhu. Vedľajší účastník odporcu
sa ospravedlnil, odporca sa neospravedlnil. Súd preto pojednával v ich neprítomnosti v zmysle § 101
ods. 2 O.s.p..

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, výpisom navrhovateľa z Obchodného registra,
so Žiadosťou/Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru a Žiadosťou/Zmluvou
o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, s odstúpením od
úverovej zmluvy o kreditnej karte č. 42696482101100, s výpismi z účtu odporcu, Sadzobníkom poplatkov
platným pre úvery, o ktoré klient požiadal od 15.11.2010, s potvrdením o odfinancovaní peňažných
prostriedkov registrovaných na úverovom prípade, s potvrdením o prijatí splátok registrovaných na
predmetom úverovom prípade, s výpismi z účtu odporcu, ako i s obsahom ďalšieho spisového materiálu
a zistil nasledovný skutkový stav.

V zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.05.2011 navrhovateľ poskytol odporcovi klasický
spotrebiteľský úver vo forme splátkového predaja pri predajnej cene tovaru 529,- Eur v priamej platbe
52,90 Eur, výške úveru 476,10 Eur a celkovej čiastke k zaplateniu 529,-Eur. Zaplatenie tohto úveru
nebolo predmetom tohto konania. Navrhovateľ svoj nárok odvíja od ustanovení
žiadosti/zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, kde v časti C/ je predtlačným písmom uvedené
"Ďalej žiadam, aby ma spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., zaradila do zoznamu žiadateľov o
revolvingový spotrebiteľský úver, poskytla mi úverový rámec vo výške 600,- Eur a vydala kreditnú
kartu na moje meno. Beriem na vedomie a súhlasím, že moja žiadosť o poskytnutie revolvingového
spotrebiteľského úveru a vydanie kreditnej karty bude posudzovaná najmä na základe údajov uvedených
v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a podľa priebehu
jeho splácania. Po vzniku zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty
môže CETELEM SLOVENSKO a.s. kedykoľvek jednostranne zmeniť výšku úverového rámca na ňou
stanovenú výšku. Zaväzujem sa splácať čerpaný revolvingový spotrebiteľský úver a príslušné náklady
v pravidelných mesačných splátkach najmenej vo výške stanovenej v aktuálnom sadzobníku poplatkov,
ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tejto žiadosti/zmluvy, a to vo výpise z môjho úverového účtu, ak nebude
dohodnuté inak, a to i telefonicky. Súhlasím s platbami vedenými v časti (I) tejto žiadosti/zmluvy. Termín
splatnosti splátky je 10. deň v mesiaci, ak nie je v časti C (I) dohodnuté inak a spôsob splácania
je zhodný so zvolenou možnosťou v časti B/."

Z odstúpenia od úverovej zmluvy o kreditnej karte č. 42696482101100 súd zistil, že listom zo
dňa 20.09.2012 navrhovateľ odstúpil od predmetnej úverovej zmluvy. Oznámil odporcovi, že úver sa ku
dňu 31.10.2012 stáva splatným v celom rozsahu a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy vo výške
1.713,70 Eur zloženej z úverovej listiny vo výške 1.531,28 Eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného
vo výške 162,52 Eur, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 19,90 Eur.

Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na predmetnom úverovom prípade bolo zistené, že odporkyňa dňa 19.10.2011 vybrala sumu 800,- Eur, dňa 19.10.2011 sumu 700,- Eur, dňa 27.02.2012 sumu 150,- Eur, dňa 28.02.2012 sumu 40,- Eur a dňa 28.02.2012 sumu 10,- Eur. Celkom realizovala výber vo výške 1.700,- Eur.

Z potvrdenia o prijatých splátkach registrovaných predmetnom úverovom prípade súd zistil, že dňa 19.11.2011 platbou zloženkou bola odporkyňou uhradená navrhovateľovi suma 75,- Eur, dňa 22.12.2011 platbou prevodom suma 75,- Eur, dňa 14.02.2012 platbou prevodom suma 150,- Eur, dňa 14.01.2013 platbou prevodom suma 50, Eur a dňa 01.03.2013 platbou prevodom suma 50,- Eur. Celkom odporkyňa uhradila navrhovateľovi platby vo výške 400,- Eur. Z toho úhrady pred zosplatením pohľadávky boli vo výške 300,- Eur, úhrady po zosplatení pohľadávky boli vo výške 100,- Eur.

Z výpisu z účtu odporcu súd mal za preukázané, že odporca vyčerpal celkovo sumu 1.300,- Eur a zaplatil navrhovateľovi celkovo 400,- Eur.

Z prehľadu o prijatých platbách a zhodných tvrdení mal súd za preukázané, že odporca uhradil celkom 210,-Eur - dňa 27.07.2011 sumu 70,-Eur, dňa 12.08.2011 sumu 70,-Eur, dňa 03.10.2011 sumu 70,-Eur.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 10.05.2011, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 10.05.2011, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 10.05.2011, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 10.05.2011, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 10.05.2011, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 10.05.2011, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 10.05.2011, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 10.05.2011, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 10.05.2011, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 10.05.2011, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 10.05.2011, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech

spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 10.05.2011, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 54 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 10.05.2011, v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

Podľa zákona § 2 písmeno a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného k 30.11.2011; spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 4 ods. 3 druhá veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie odmietnuť predat' spotrebiteľovi výrobok, ktorý má vystavený alebo inak pripravený na predaj, alebo odmietnuť poskytnutie služby, ktorá je v jeho prevádzkových možnostiach.

Podľa § 4 ods. 3 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie viazať predaj výrobku alebo poskytnutie služby (ďalej len "viazanie predaja") na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie inej služby. To neplatí, ak spotrebiteľ nespĺňa podmienky na kúpu podľa osobitných predpisov. Za viazanie predaja sa nepovažuje, ak a) predávajúci predáva tieto výrobky alebo poskytuje tieto služby aj samostatne, b) viazanie predaja je podmienené technickou nemožnosťou samostatného predaja výrobkov alebo poskytovania služieb.

Podľa § 9 zákona ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného k 30.11.2011, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná,

ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

V konaní vystupuje navrhovateľ ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ, súd posúdil zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu. Je zrejmé, že zmluva o úvere je typovou zmluvou, ktorá sa má uzavierať vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, ako aj skutočnosť, že odporca - spotrebiteľ nepoužil predmet plnenia na podnikanie a rovnako by nemali existovať pochybnosti, že veriteľ - navrhovateľ je podnikateľom a predmet konania sa týka jeho podnikateľskej činnosti.

Súd s poukazom na citované zákonné ustanovenia § 4 ods. 3 druhá a tretia veta zákona č. 250/2007 je názoru, že uvedeným zmluvným ustanovením spotrebiteľovi, ktorý žiadal o poskytnutie spotrebiteľského úveru na obstaranie kúpy tovaru bolo vnútené aj poskytnutie revolvingového úveru, o ktorý nežiadal a nemal možnosť vylúčiť žiadosť o jeho poskytnutie (obdobne ako napr. pri vylúčení poistenia úveru v časti D zmluvy), pričom prípadný revolvingový úver, o ktorý mal žiadať v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru nebol špecifikovaný podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, teda odporcovi ako spotrebiteľovi bol vnútený produkt - úver, o ktorý nežiadal. V čase žiadosti nemal o podmienkach poskytnutia úveru zodpovedajúce informácie, ako aj o spôsobe započítavania a výške nezaplateného úveru.

Najmä zodpovedajúcim spôsobom na uzatvorenie zmluvy mu nebol predložený taký návrh, ktorý by obsahoval základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere s uvedením všetkých podmienok poskytnutia úveru, pričom nemožno ani odhliadnuť od skutočnosti, že nemal ako vylúčiť svoje zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, vydanie kreditnej karty. Súdom skúmaná predtlačená žiadosť napísaná drobným písmom a kontextovo začlenená ako osobitné zmluvné ustanovenie v inej úverovej zmluve neobsahovala podstatné náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z.. Na základe týchto skutočností súd zastáva názor, že zmluvné ustanovenie - resp. zmluvná podmienka, ktorou automaticky podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere na obstaranie vecí spotrebiteľ žiada aj o poskytnutie revolvingového úveru (ak chce získať úver na kúpu tovaru je donútený fakticky žiadať aj o zaradenie do zoznamu žiadateľov), je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľov. Nepriamo je viazané poskytnutie spotrebiteľského úveru na obstaranie vecí (úhradu kúpnej ceny) na žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, o ktorý žiada spotrebiteľ v danej zmluve návrhu automaticky bez možnosti odmietnutia. Uvedená zmluvná úprava spôsobuje následky, že pokiaľ by spotrebiteľ nechcel žiadať o uzatvorenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, nemohol by uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere na kúpu tovaru. Predtlačené ustanovenie zmluvy, ktorou sa žiada o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie revolvingového úveru, nie je možné vylúčiť. Nie je pritom podstatné či bude alebo nebude aj revolvingový úver poskytnutý, nakoľko poskytnutie závisí výslovne od rozhodnutia veriteľa. Zároveň nie je ani podstatné, či aj dôjde k čerpaniu revolvingového úveru a následnému vzniku povinnosti splácať úver a s tým spojené úroky a poplatky a viazanosť zmluvných povinností spotrebiteľa na "prvé použitie karty", pretože fakticky schválením "žiadosti" a poskytnutím kreditnej karty je daný spotrebiteľovi k dispozícii úver (produkt, služba), o ktorý nežiadal. Popri tom spotrebiteľ aj pri malej nepozornosti ani nemusí mať vedomosť o tom, že o poskytnutie takéhoto úveru žiada. Nemá ani prehľad o podmienkach poskytovania následného revolvingového úveru, ktoré vôbec nie sú totožné s podmienkami úveru, o ktorý bezprostredne klient žiada (okrem zvolenej možnosti splácania) a môže sa o nich len domnievať. Ak spotrebiteľ použije kreditnú kartu alebo začne čerpať úver iným spôsobom, nemá prehľad o jeho povinnostiach, ktoré mu z takéhoto vzťahu môžu vyplývať, čo bolo potvrdené aj vykonaným dokazovaním, že odporca nemal vedomosť o výške čerpaných peňažných prostriedkoch a výške, ktorú má uhradiť. Z tohto dôvodu má súd za to, že samotná formulácia zmluvnej podmienky, ktorou sa v zmluve o poskytnutí jedného spotrebiteľského úveru vnúti aj poskytnutie iného úveru, rôzneho alebo rovnakého druhu, nemá iné odôvodnenie ako snahu veriteľa zabezpečiť ďalšiu jeho obchodnú činnosť vnútením produktu. Predstavuje výslovne zabezpečenie záujmov veriteľa poskytovateľa služieb využívajúc neznalosť spotrebiteľa o podmienkach produktu, ale hlavne skutočnosť, že jednoduché poskytnutie ďalšieho úveru doručením kreditnej karty samo osebe nabáda k jej použitiu, hoci možno konštatovať, že bez takéhoto vnútenia by klient - spotrebiteľ o takýto produkt neprejavil záujem. Takéto správanie navrhovateľa možno označiť za nekalú obchodnú praktiku, pretože obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (§ 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa). Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej

schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (§ 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa). Podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa sa rozumie využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil (§ 2 písm. r) zákona o ochrane spotrebiteľa).

Takéto konanie navrhovateľa je aj v rozpore s obchodnými zvyklosťami a zásadami poctivého obchodného styku, nakoľko spotrebiteľovi bol vnútený produkt a tým, aj v prípade neskoršieho záujmu o tento produkt je spotrebiteľ zbavený možnosti voľby medzi inými ponukami obdobných úverov iných poskytovateľov.

Súčasne však súd musí konštatovať, že predmetné posúdenie zmluvnej podmienky nemá vplyv na platnosť inej spotrebiteľskej zmluvy, ktorá na základe takejto neprijateľnej podmienky vznikla mimo skutočnosti, že práve daná neprijateľná podmienka mala založiť právny vzťah.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 451 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Dobré mravy predstavujú mimoprávne normy správania a predstavujú mimoprávny morálny normatívny systém. Dobré mravy ako nepísané morálne normy samy o sebe nie sú prameňom práva, ale ich normatívnosť a záväznosť sa odvíja od právnych noriem, ktoré na ne odkazujú. Len na základe uvedených blanketných noriem obsiahnutých v písanom práve súkromného práva sa následne dobré mravy, ako nenormatívny systém, stáva súčasťou právneho poriadku a ich dodržiavanie požíva právnu ochranu vrátane ochrany súdnej. Je nepochybné, že právny predpis dáva dobrým mravom značnú vážnosť a silu, avšak nikde ich nešpecifikuje a nekonkretizuje, čo je do značnej miery logické a správne, pričom posudzovanie, čo je boni mores, čiže v súlade s dobrými mravmi, v danom prípade je na úvahe súdu. Podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dobré mravy (boni mores) patria k zásadám súkromného práva, bývajú užívané ako kritérium obmedzujúce subjektívne práva v ich obsahu alebo častejšie obmedzujúce výkon subjektívnych práv. Dobré mravy, hoci sú zákonným pojmom, a teda majú funkciu normotvornú, nie sú zákonom definované. Ústavný súd Českej republiky pojem dobré mravy vymedzil nasledovne: dobré mravy sú súhrnom etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je mnohokrát zabezpečované i právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.3) Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Odo 174/2005, dobré mravy sú skôr meradlom etického hodnotenia konkrétnej situácie a jej súladu so všeobecne uznávanými pravidlami slušnosti a poctivého konania. Rozpor právneho úkonu s dobrými mravmi je potrebné v každom prípade posudzovať individuálne, s prihliadnutím ku

konkrétnym okolnostiam konania účastníka v príslušnom období a k jeho vtedajšiemu postaveniu. Súlad s dobrými mravmi musí byť posudzovaný vždy bez ohľadu na to, že obsah bol výsledkom slobodnej dohody medzi účastníkmi a taktiež bez ohľadu na to, kto prípadný rozpor s dobrými mravmi zaviniel alebo či niektorá zo strán bola v dobrej viere.4) Ďalšiu definíciu pojmu dobré mravy, s ktorou sa možno stotožniť, ponúkol Krajský súd v Brne, pričom poukázal na premenlivosť a neustály vývoj pojmu dobré mravy - dobrými mravmi spoločnosti je nutné chápať súhrn určitých etických a kultúrnych noriem spoločnosti, z ktorých niektoré sú trvalou a nemennou súčasťou ľudskej spoločnosti, iné spolu so spoločnosťou podliehajú vývoju.5) Dobré mravy sú akýmsi kódexom morálnych pravidiel, ktoré nie sú právnymi normami, ale aj napriek tomu im pozitívne právo prostredníctvom odkazov priznáva svoju vážnosť a právnu relevanciu a snaží sa im poskytovať aj právnu ochranu. Len darmo by sme hľadali zákonnú definíciu pojmu dobré mravy, pretože neexistuje a výklad tohto pojmu zostáva na pleciach teórie a súdnej praxe. Dobré mravy, ako základné morálne normy zachovávané prevažnou väčšinou spoločnosti, tiež podliehajú svojmu prirodzenému vývoju a vývinu, a preto ich vymedzenie je i z praktického hľadiska nemožné. Je len logické, že to, čo bolo pred 40 rokmi neprípustné a amorálne, je dnes bežné a naopak. Tak, ako sa spoločnosť vyvíja, vyvíjajú sa s ňou aj morálne normy ako pravidlá správania sa v spoločnosti. Uvedený názor konštatoval i Najvyšší súd ČR vo svojom rozhodnutí 32 Odo 174/2005, podľa ktorého dobré mravy netvoria uzavretý a petrifikovaný normatívny systém.

Ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka však zakotvuje základné podmienky tzv. chráneného výkonu subjektívnych práv. V zmysle teórie súkromného práva takýmito podmienkami je kumulatívne splnenie nasledovných predpokladov:

a) existencia práva v dobe výkonu (t. j. aktom aplikácie práva nemôže dôjsť k založeniu neexistujúceho práva alebo povinnosti)9)

b) musí byť uplatnený v súlade so zákonom, byť primeraný s ohľadom na cieľ, ktorý má byť dosiahnutý, a zároveň musí byť v súlade s dobrými mravmi.

Prvý predpoklad výkonu práva je jeho existencia. Bez existencie subjektívneho práva nemôžeme hovoriť o výkone práva, ale o protiprávnom úkone. Z uvedeného vyplýva, že aj § 3 ods. 1 OZ sa môže vzťahovať len na výkon existujúcich práv.

Z hľadiska druhého predpokladu § 3 ods. 1 OZ upravuje, že zákonný rámec výkonu práva nespĺňa taký výkon, ktorý bez právneho dôvodu zasahuje do práv a oprávnených záujmov iných alebo je v rozpore s dobrými mravmi. Subjekt vykonávajúci právo musí jeho výkon realizovať v súlade so zákonom, jeho realizácia musí byť primeraná s ohľadom na cieľ, ktorý má byť dosiahnutý (t. j. nesmie ísť o tzv. šikanózneho výkonu práva) a musí byť v súlade s dobrými mravmi. V prípade realizácie práva vo vzájomnom strete s iným právom, výkon práva musí byť realizovaný v súlade s kolíznymi normami obsiahnutými v Občianskom práve alebo, ak takýchto kolízných noriem niet, v súlade so zásadami Občianskeho práva.

Právo a povinnosť ako spoločenská kategória sa realizuje v spoločenskom živote, a preto voľnosť výkonu práva je obmedzená rovnakou možnosťou výkonu práva ostatnými subjektmi práva. Výkon práva, ktorý zasahuje bez právneho dôvodu do práv a oprávnených záujmov iných, je prejavom šikanózneho výkonu práva, t. j. ide o výkon práva realizovaného nie za účelom dosiahnutia určitého, napr. ekonomického, cieľa, ale v úmysle poškodenia (tzv. dolus coloratus) iného subjektu. Takýto výkon práva je v rozpore s absolútnym zákazom vyjadreným v § 3 ods. 1 OZ.

Rovnako v rozpore s absolútnym zákazom je výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, za výkon ktorého (konanie contra bonos mores), či už formou právneho úkonu alebo faktickým správaním, rozumieme také konanie, ktoré sa nachádza v elementárnom rozpore s názorom a mienkou prevažnej väčšiny spoločnosti o otázke, aký by mal byť výkon tohto práva, aby dodržiaval a zachovával morálne a etické zásady spoločnosti. Ide najmä o rešpektovanie hodnôt ako slušnosť, poctivosť, morálka, a pod. Dobré mravy preto predstavujú určitý materiálny korektív, ktorý je potrebné uplatniť v prípade, ak právne predpisy jeho uplatnenie pripúšťajú, najmä z dôvodu, že do obsahu právnych predpisov nie je možné zapracovať všetky situácie, ktoré život priniesie.

Nedodržanie podmienok výkonu práva uvedených v § 3 ods. 1 OZ a prekročenie zákonného rámca výkonu práva predstavuje excés, ktorého následkom je, že takýto výkon práva nemôže požívať právnu ochranu. Vybočenie z rámca zákonných podmienok výkonu práva má za následok, že na inak zákonný výkon práva sa uplatňuje celý rad sankcií. Sankcie, ktoré je možné uplatniť na výkon práva v rozpore s § 3 ods. 1 OZ, sú upravené v rôznych ustanoveniach Občianskeho zákonníka, keďže § 3 Občianskeho zákonníka predstavuje tzv. imperfektnú normu. Treba však podotknúť, že v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepostačuje akýkoľvek rozpor s dobrými mravmi, alebo akýkoľvek zásah do subjektívnych práv, ktorý nie je celkom v súlade s dobrými mravmi, ale tento zásah musí byť takej intenzity a vážnosti, ktorá je v demokratickej spoločnosti, aj s ohľadom na verejnú mienku, neakceptovateľná. To len potvrdzuje, že v demokratickej spoločnosti platia písané právne normy a nepísané pravidlá správania sa sú len výnimočným inštitútom, ktorým písané právo dáva náležitú vážnosť.

V danom prípade súd na daný skutkový stav aplikoval aj ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Je neprijateľné aj v rozpore s dobrými mravmi, aby podpis obojstranne želaného právneho úkonu reprezentovaného úverovou zmluvou so sebou spájal aj uzavretie iného zmluvného vzťahu, ktorý nebol odporcom vymienený.

Keďže podpis obojstranne želaného právneho úkonu reprezentovaného úverovou zmluvou so sebou spájal aj uzavretie iného zmluvného vzťahu, ktorý nebol odporcovi mienený je nevyhnutné konštatovať, že navrhovateľ týmto postupom z pohľadu súdu jednoznačne využil svoje postavenie ako dodávateľa a porušil zmluvnú slobodu odporcu, keď mu nanútil podpisom jednej zmluvy podpis ďalšej, navyše bez bližšie dohodnutých podmienok (iba s odkazom na úverové podmienky). Ak odporca chcel získať od navrhovateľa úver musel podpísať aj zmluvu o revolvingovom úvere, o ktorú nemusel mať záujem. Takéto dojednanie zmluvy o revolvingovom úvere „C“ nemá charakter individuálneho dojednania v zmysle § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, pričom spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech odporcu ako spotrebiteľa. Zmluvné dojednanie týkajúce sa revolvingového ho úveru naplňa pojmové znaky neprijateľnej podmienky definované v ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a toto dojednanie je tak v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné.

Keďže navrhovateľ konal i v rozpore s dobrými mravmi je nevyhnutné tento právny úkon považovať za neplatný aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Z vykonaného dokazovania je však nesporné, že odporca celkovo vybral za úhradu sumu 1.700,- Eur a vrátil navrhovateľovi peňažné prostriedky iba vo výške 400,- Eur. Odporca, keďže súd posúdil danú zmluvu o revolvingovom úvere ako neplatnú, je povinný teda navrhovateľovi titulom bezdôvodného obohatenia vrátiť sumu 1.300,- Eur.

Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania súd tak zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1.300,- Eur s príslušenstvom, t.j. úrokmi z omeškania vo výške 8,75% ročne od 18.09.2012, vychádzajúc z ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

O trovách konania rozhodne súd samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím dobrovoľne splnená, na súdny výkon rozhodnutia.

možno podať návrh